

ancistron amus	acmun ferramentum
amis ama	sfura incude
gegaron sartago	mylocopon malleus
xystra strigeles	scalis marchum
xxviii perisidereon deferreis	ypetion sarculum
sideros ferrum	

10

FRAGMENTVM PARISINVM

(Cod. Parisin. lat. 6503 saec. IX)

[1 ^a] Ex eo enim εκ τουτου γαρ	doctrinam μαθηcin	30
facileme ηκολωχημη	ars enim τηχηνη γαρ	
quod conatus fueris οεαν επιβαλης	transfertur μητατιθηται	
ad finem adducis επι τηλος αξης	ab homine απο ανθρωποι	[1 ^b]
propter quod διοπερ	et propterea και δια τουτο	
in omni re εν παντι πραγματι	ars non moritūr τηχηνη ουκ απ-	35
studerī debet φιλοπονειν οφειλι	θνηκει	
ab his qui uolunt απο των θηλον-	denique ηπιτοι	
των	que erat gratia ποια ην χαρις	
plus scire πλεον ειδεναι	discere μαθηcin	
quod utile est ο χρηστων εκτιν	si is qui doceret ει ο διδασκων	
humanae uitae ανθρωπινω βιοι	esset ιηmortalis ειη αθανατος	40
huius precēpue τουτου μαλιστα	hec enim esse ταυτα γαρ ηναι	
oratio dominator λογος κυριευει	uolentes di ηθηλησαν θηοι	
unde oportet οθην δηι	admonentes αναμνησκοντης	
artem litterarum τηχηνην γραμματω	ante omnia προ παντων	
perdiscere εκμαθηcin	deum colere θηον σεβηcin	45
hinc enim omnia ηνθεν γαρ παντα	non ture μη λειβανω	
inluminantur επιφανουσιν	sed conscientia αλλα συνειδησει	
non indocte ουκ αμαθως	plus est enim πλεον γαρ ηστιν	
qui scire uult ο θηλον ειδεναι	bene uiuere καλως ζην	
latine loqui ρωμαιστι λαλην	hec facientem ταυτα ποιουντα	50
uel graece η ελληνιστι	quae dicturus sum α μηλλω ληγειν	
diligenter adtendat ηπιμηλος πρω-	hoc est τουτηστιν	
ηχητο	parentes diligere γονεις αγαπαν	
hoc enim τουτο γαρ	filiis indulgere τεκνουσχην γλυκηνηνη	
exempli gratia υποδηγματος χαριτα	amicos amare φιλους φιλειν	55
adronemus προσθησομην	omnibus ,communem esse παcin	
quae erit ητις εκται	κοινον ιναι	
dei gratia θεου χαριτα	et similiter demonstrare και απλω	
qui dat omnibus ου δωci παcin	υποδικνυειν	

- et sine suspitione και ανυποποτος fabulam incipiam μυθον αρχομαι
omnia facere παντα ποιειν a ceruo απο ηλαφοι
et non maligne και μη κακουργως Ceruus inmanis ηλαφοσχη μηγηθης [1^{ab}]
ut in omni re κνα εν παντι πραγ- aestiuo tempore θηρου χρονου 41
ματι siti deficiens διψας πιη Ζημονος
5 utilis sis ευαρηστος ης peruenit παρηγενητο
et ueritatis fide και αληθιας πιστιν ad quemdam fontem επι τινα πηγην
ut observes ινα τηρησις limpidum et altum διδυγε τη και 45
[1^a] et solita omnia και εισθιμενα παντα πλατυν
uite tuae του βιου σου et cum bibisset καιω επιον
10 observes παραφυλαξη quantum uolebat οσον ηθληην
in bonas p  rtes ης καλα μηρη adtendere coepit προσχειν ηρξατο
et tuus gaudeat sensus και coc χαρη corporis figiem του σωματος ηιδηαν
cou uouc maxime autem laudans μαλιστα γαρ 50
et haec omnia και ταυτα παντα ηπαινων
qu  ae dicturus sum α μηλλω ληγειν cornuum naturam κηρατων φυσιν
15 quanto enim magis οσω γαρ μαλλον extensam in altum ανατηταμενων
contemplaues ειστοχησης εις ιψος
quae cupis α επιθυμης et quod ornamentum esset και οτι
poteris δυνησις κοσμομος ηιν
bene accipere καλως λαβην totius corporis ολου του σωματος
20 tanto enim magis τοσούτω γαρ uituperans autem ψηγων δη 55
μαλλον crurum gracilitatem των σκηλων
miraberis θαυμασης αηπποτηταν
ipsam rem αυτην πραγμαν tanquam non possint ως ουχ οιοι
multos enim uideo πολλους γαρ οντων
ορω ferre omne pondus φηρηιν παν το
cupientes επιθυμουντας βαρος
25 multa scire πολλά ειδηναι sed cum in his esset ενωδρη προ
nunc ergo incipiam νυν ουν αρχομαι τουτοις ην
ysopi fabolas υσοπου μυθους latratus canum υλαγμος κυνων 60
et subiciam και υποταξω subito auditus est αιφνιδίως ακου-
et exemplum υποδιγμα εται
30 uite nostrae της ζωης ημων et uenatores proximi και κυνηγεται
per haec enim δια τουτων γαρ πλησιον
picturae ζωγραφιαι at ille in fugam pergīt ο μην γαρ
constant συνεσθηκασιν προς φυγην ωρμα
sunt enim ualde ησιν γαρ λιαν et quamdiu quidem και μηχριμη νουν
35 necessaria αναγκαια per campum δια τον πεδιων 65
uitae nostrae του βουου ημων faciebat cursum ηποιειτο δρομον
primo ergo loco πρωτω ουν τοπω saluus erat εσωζητο

crurum uelocitate των κηλωνω	a uenatoribus captus υπο κυνηγε- 30
κυτετος των λημφθεις	
adubi in spissum ηπιδη εις πικνων	et in uincula missus και εις δημα
incurrit ενηπεσχη	πεμφθεις
obligatis ei cornibus ηνπληκοντων	iacebat ηκηιτο
αιτου κηράτον	tum mus memοr τοτη ο μυς ανα-
[2 ^{ra}] quia iniustus est οτι αδικος ηστιν	μνησθεις
6 suorum iudex τωνιδιων κριτης	reddere gratiam ανταπολουναι την
culpans ¹⁾ quidem ψηγων μην	χαριν
quae custodiebant eum τα φιλα-	leoni uoluit τω ληοντι ηθηλεν 35
ζοντα αυτον	et per noctem και δια νυκτον
laudans autem ηπαινων δη	rodens funes διτρωγων τα σχοινια [2 ^{ra} b]
10 pro qua deceptus est υφ ον προδη-	leonem liberauit τον λεοντα ηλευ-
τοται	θηρωσχη
Mus super leonem Muc ηπανω	sic saepius ²⁾ ουτω πλειστακις
λεοντον	dedisperato ηξ ανηλιπictω 40
dormientem insiluit κυμουμηνον	auxilium βοηθεια
ηφελλατο	a minoribus υπο μηξονον
quem leo iratus ον ληον οργιζο-	maioribus fit μειξοcιν γεινηται
μενοc	Coruus caseum rapiens Κοραξ τυρον
interficere uoluit ανεριν ηθηλην	ερπαcαν
15 ille autem ueniam petit ηκεινοc δη	super arborem sedit ηπι δενδρον 45
συγγνωμην ητεcατο	εκαθεcτη
pro uita υπερ τοι βιου	hunc uidens enim ³⁾ τουτον ιδουcα
et non minorem και ουνη	uulpes ⁴⁾ αλωπεξ
gratiam leoni μιξων	laudare coepit ηπαινειν ερξατο
repromittebat ηπεγγελλητο	quod ipse quidem οτι αυτοc μην
20 et leo ridens ο δη ληων γηλων	formosus esset ευμορφοc ηη 50
et existimans και cτοχαcαμηνοc	et magnus και μηταc
quod sic ηπηι ουτωc	unum autem deesset
exiguum animal ηλαχιcτον ζων	quod uocem non haberet οτι φοιτην
leoni gratiam ληοντι χαρηταν	μη εχη
25 redditurum ανταποδωcην	seductus coruus πλανηοcιc ο κοραξ
promittebat ηπεγγελλατο	clamauit εκραξην 55
et sic leo και ουτοc ο ληων	et deiecit caseum και τυρον κατη-
dimisit eum απελυcην αυτον	βαλην
ipse leo post modicum αυτοc ο	quem rapuit uulpes ⁵⁾ ον αρπαξην
λεων μητολιγον	η αλωπεξ

1) 1 ex corr. || 2) saepius pro raepius corr. m. 2 coaeva || 3) enim scr. m. 2 saec. X—XI: eadem uidens deleuit || 4) e ex i corr. m. 2 || 5) e ex i corr. m. 2 ||

comedit κατεφαγεν	sic multi homines ουτως πολλοι
sic multi ουτως πολλοι	ανθρωποι
quod uiribus non possunt οτη δι- ναμην ου δυναντη	cum incerta capiant τα αδηλα θε- ρηνου
sapientia explicant φρονησει εκπλη- κουςιν	amittunt propria αποβαλουσιν τα ³⁰ ειδια
⁵ Puer in silua Παις ην υλη	Rana murem Βατραχος μυει
lucustas captans ακριδας θρηητων	suasit natare επεισην κολιμβαν
super lapidem stetit υπεπληθρον	cuius pedem τινος ποδαν
εστατη	ad suum ligauit τω ιδιω προσεδησεν
sub quo scurpius latebat υφ ου	et ut uenit και ως ηλθεν ³⁵
σκορπιος εκριβητο	in gurgite fluminis ειςτιναλυτοι-
quem conabatur puer ον εβιαζητο	ποταμου
ο παις	ipse quidem αυτος μην
¹⁰ pro locusta extrahere αντι ακριδος	tamquam aquatile animal καθως
ηξελην	υδρον ζων
cui scorpius dicit τινι ο σκορπιος	natando non periit κολυμβων απω- λεσεν
ληγει	post triduum μετα τρης ημερας ⁴⁰
uide inquit miser ορα φησιν ω	inflatus mus φυσηθεις ο μυς
ταληπορη	super aquam ferebatur επει του
ne dum me captas μη ως εμη	υδρος ηφερητο
θηρευεις	hunc miluus rapuit τοιτον ικτινος
te ipsum perdas κηδιτον απολησες	ηρπαξεν
¹⁵ haec fabula ουτος ο μυθος	subsecuta est ειτηκολουθησεν ^[2^{ub}]
praecipit παραγγελλι	et rana και ο βατραχος ⁴⁵
nihil tale adere μηδεν τοιουτο	quam continuo ην ευθως
ακοικαι	miluus deuorauit ο ικτινος κατη- φαγεν
quod est periculosum ο εστιν δυ- νομηνον	
Canis carnem rapuit Κυων κρεας	Sic ergo ουτως ουν
ηρπασιν	dum aliquis ως αλλο τις
²⁰ et flumen transiebat και ποταμον	periculum operatur κινανουν ερτα- ⁵⁰ ζεται
διεβαιν	se ipsum perdit ηαυτον απολυει
umbraque uisa carnis ιδων τη την	Mures irati Μυες ορχιζομηνοι
σκιαν του κρεας	quod a mustelis οτι απο γαληνων
aestimans νομικας	consumi se uidebant αναλεισκαισθαι
ueram esse αληθεν ηιναι	εαυτους εβλεπον
uoluit rapere ηελησεν αρπαξη	statuerunt cum eis pugnare ερισαν ⁵⁵
et contigit ei και συνεβη αυτω	μηταυτον πυκτευεσθαι
quam habebat ην ηιχεν	itaque τοιγαρουν
amittere αποβαλην	

- fecerunt sibi duces ηπουσαν αιτοι in illo loco essemus ην εκηινω τοπο 30
 ηγεμοναc ειημεν
 quos ad nobilitatem ουc ηπισημον ubi lapides οπου λιθοι
 imperaturiae αυτοκρατοροι colligi possint συνλαινναι δυνηντο
 dignitatis ηξουσιαc uitae nostrae τη ζωηνμον
 5 aureis cornibus χρυσηοιc κηραcιν baiolare debemus βασταζειν οφιλο-
 ornauerunt ηκομησαν μην
 et subito και εξεφνηc breuiiores iacturas τας κουφοτερας 35
 pugna cummissa μαχηcυνβληθηcεcc Ζημιαc
 mures fugerunt οι μυc ηφιγον ut grauiiores ποπω βαρυτερας
 10 duces autem prohibiti ηγεμονηc δε effugiamus εκφυγοιμη
 κολουμονου Cattus simulans²⁾) κλουροcτιροcποι-
 propter cornua δια κερατον ουμενοc
 occisi sunt εφονηθησαν natalem celebrare γεννηεληcνατον
 sic in honorem ουτοc ηic τιμην aues ad cenam uocauit ορηναc επι 40
 datis gaudebant τοιc δοθιcιν εχαιρον διπνον εκηcεcν
 15 quod contrarium οτι εναντιον deinde cum obseruasset ηπιτα πα-
 ab eis passi sunt απαντων¹⁾) επαθων πατετηρικω
 Nescio quis pater familias τιc ποτε introeuntes ειcεδηονταc
 οικοδεcποτηc clausit hostium εκλειcην την θυραν
 nauigans in mari πληων εν θα- et singillatim και κατεναc
 lacca coepit comedere ηρξατο φαγειν 45
 tempestate laborabat υπο χειμωνοc haec fabula ουτοc ο μυθοc
 εκοπια apta est in eos ηρμοcται ειc ηκινουc
 [3ra] et naute και οι ναυται qui ad spem οι προς ελπιδαν ιλαρην
 21 infirmius remigabant αcτενεcτερον hilarem
 εκοπιλατουν contraria patiuntur τα εναντια 50
 propter tempestatem δια του χει- παcχουcιν
 μωνοc Cornix sitiens Κορωνε διψαcτηc
 quibus homo dixit οcιανθοροc ειπεν accessit ad urnam προεαθεν προς [3ra] b
 uos inquid υμειc φηcιν υδριαν
 25 nisi hanc nauem ει με τουτο το et eam conabatur uertere καιται-
 πλοιον τηνεπιεζητοναc
 celerius ducatis ταχοιτερον αγοι sed cum non posset αλλα μη δι-
 lapidibus uos deiiciam λιθοιc ιμαc ναιναμενη
 καταβαλω lapidibus eam impleuit λιθοc αιτην 55
 tunc unus ex eis dixit τοτε ε επλερωc
 εξαιτων ειπεν quorum multitudine ων τω πληθηι
 uellem enim ηθελον γαρ exundauit aqua υπερηχυθη το υδωρ

1) u ex i corr. || 2) u pro i sup. scr. m. 1 ||

et sic kornix και ουτος η κορωνη	medico του ιατρου	
sic uirtus ουτος ανδρια	super se esset ει αυτος ην	[3 ^a a]
sapientia superatur φρονησιτερε- παι	quem disperauerat ονεεανλιτιστη respondit απεκριθη	
Leo fame deficiens λεων λειμοιτων	Orci gratia του χαρωνος ηνεκα	30
5 languere se simulabat vocειν τρο- εποιετο	remissum se esse αναπεπεμφθαι αυτον	
et per eam fallaciam και δια ταυ- την ην πλανην	ab inferis εξ αδου	
ceterae bistiae τα λοιπα θηρια	intrinsecus autem παρηκτος δε	
uisitatum introibant επισκειψομηνα	orcum statuisset τον χαροντα ωρικεναι	
εισκει	intra paucos dies εντος ημερων	35
quas continuo ας ευθεως	ολιγων	
10 leo occidebat λεων ανηρει	omnes medicos παντας τοις ιατρους	
uulpes ¹⁾ autem sola αλωπηξ δε μονη	ad se perducturum προς αιτον αξει	
extra speluncam stetit εκτος του	ut eos puniat οπος αιτους κολαση	
σπεληου εκτη	quoniam επιδε	
interrogata autem a leone ηπε- ροτιθεισα δη υπο ληοντος	neglegentia eorum τη αμηλια αυτων	40
cur non intraret δια τι μη εισηλθοι	multi moriebantur πολλου απεθνη- σκοντε	
15 quoniam uideo inquit ²⁾ επιδη ορω	sed tu non timeas αλλα cu μη φο- βηθεις	
φησιν	ego enim dixi ηγω γαρ ηφην αυτο	
ingredientium uestigia εισυοντων	te medicum εκ ηατρον	
τα ιχνη	numquam fuisse μηδεποτε γεγονεναι	45
exeuntium uero non uideo ηξιοντων	ante omnes enim te προ παντον	
δε ου βληπων	γαρ σε	
sic eorumdam pericula ουτω τινω	adducturum απαξην	
οι κινδυνοι	minabatur ηπειλει	
doctrina nobis διαχρημην	haec fabula potest ουτος ο μυθος	
20 esse debent ειναι ωφηλοιςιν	διναιται	
nostrae salutis της ημετηρας cw- τηριας	ad eos pertinere προς τουτους	50
Infirmus quidam ασθενες τις	ανικειν	
ab indocto medico υπο αμαθους	qui quod nesciunt οιησεκουκοιδην	
ιατρου	promittunt επαγγελονται	
desperatus conualuit ινηλπισθης	Asinum aegrum ονον αρρωστον	
εωσθη	lupus uisitabat αυκος επισκευητο	
25 interrogante autem πυοανομηνου ³⁾	et coepit και ηρξατο	55
δη	corpus eius tangere το κυμα αυτου ψηλαφην	

1) e ex i corr. m. 2 || 2) t pro d sup. ser. m. 2 || 3) u post π ex i corr. ||

et interrogare και πυθανεσται	fabulam μυθον	30
quas magis partes ποια μαλλον μηρε	homo et leo ανθρωπο και ληων	
doleret πονοιη	certabant inter se εριζοντε εις αυτους	
respondit asinus απεκρινθε ο ονοc	quis esset superior τις ειη προυχων ⁶⁾	
5 quas tu tangis ac cu θυγανηιο	et eius alternationis και ταυτης [4 ^r a]	
sic homines mali ουτος ανθρωποι	της αμφιτρεσευα	
κακοι	querebant testimonium ηζητουν μαρ-	35
etsi prodesse uidentur ει και ωφε-	τυρον	
ληιν δοκοειν	homo duxit leonem ανθρωπος ηγαγεν	
magis ledunt μαλλον βλαβιτουςιν	τον λεοντα	
Taurus fugiens leonem ταιροc	ad monumentum προς μνημιν	
φευγων ¹⁾ ληοντα	ubi erat pictum οπου ην εζωγραφη-	
10 confugit ad speluncam καταφιγεν-	μενον	
ηιοπηλεον	quemadmodum leo πως λεων	
ubi erant tres hirci οπου ησαν ρειc	ab homine suffocabatur απο ανθρω-	40
τραγοι	που επιγετο	
qui ut uiderunt eum οιτινης ιδοντεc	sed leo respondit αλλα λεων απε-	
αυτον	κριθη	
timentem φοβουμηνον ²⁾	haec inquit ⁷⁾ pictura αυτη φηειν	
ridebant ηγελωντε	ζωγραφια	
15 et ille respondit eis ο δε απεκρινθε	ab homine picta est υπο ανθρωπου	
αυτοιc	εζωγραφθη	
ο disperati ωπονηνομηνοι	quod si et leo pingeret ει δε και	
si sciretis ει γαρ ηιδιτη	λεων εζωγραφη	
non me rideretis ³⁾ ουκ αν μη κατα-	uidisses ⁸⁾ quomodo leo εωρακειc	45
γελатаι	τοc λεων	
Sic ergo saepius ουτωc ⁴⁾ ουν ηνιοτη	suffocaret hominem πνειγο τον	
20 potentes personē ⁵⁾ δυνατα προcοπα	ανθρωπον	
ab inpotentibus υπο αδυνατων	sed et ego inquit ⁹⁾ dabo tibi αλλα	
iniuria adfliguntur υβριζονται	και ωφειν διδωcoι	
Ysopus interrogatus Ycοποc επερω-	uerum testimonium αληθεc μαρτιριαν	
τιθειc	duxit eum ηγαγεν αυτον	
quare mulieres δια τι γυναικεc	ad anftheatrum ειc αμφιθεχτρον	50
25 uiris ανδραcιν	et ostendit ei και εδιξην αυτω	
dotem dant προικα διδοαcιν	quemadmodum homo τωc ο ανθρωποc	
et non uiri και ουκ οι ανδρηc	a leone suffocabatur υπο ληοντοc	
mulieribus ταιc τιναικοic	επνιγετο	
coepit huiusmodi ηρξατο τοιουτου	et dixit και ειπεν	

1) u ex i corr. m. 2 || 2) u ex i corr. m. 2 || 3) e post r ex i corr. 2 || 4) u pro o sup. scr. m. 1 || 5) e ex e corr. m. 2 || 6) u ex i corr. m. 2 || 7) t pro d sup. scr. m. 2 || 8) e ex i corr. m. 2 || 9) t pro d corr. m. 2 ||

hic oculorum testimonium ὡδὴ ομ- quid ergo faciebas inquit τι οὖν
 ματον μαρτυριον ἐποιοεῖς φησιν
 opus non est χρεια οὐκ ἐστὶν hac aestate toutw tw θερῇ
 sed ueritate ἀλλὰ ἀληθείας non mihi uacabat οὐ μοι ἐσχολάζον
 cui homo dixit ὡ ο ἀνθρώπος ἦπεν sed cantabam saepius ἀλλὰ ἀδῶν 35
 5 uicisses νενικηκεῖς διετηλῶν
 si non alligatum mihi εἰ μὴ δε- ridens formica γελασθε μυρμηξ
 δημενον ἡμοὶ et frumentum inclaudens καὶ σίτον
 hominem ostendisses ἀνθρώπον ἐκλήγων
 εἰδῆς hiberno salta inquit χεῖμωνος ὀρχου
 crede ergo πιστεύσον¹⁾ οὖν φησιν
 uictum²⁾ te ἡνικημενον cη si aestate cantas εἰ θηρουλθῆς
 10 in eo manifeste ἐν toutw φανερωσ Mus siluester μυς ἀρουραῖος 40
 para ergo te ἐτυμασον οὖν cη inuitauit ad epulas ἐκάλεσεν ἡφῆστιας
 inter cetera abstinere ἐν τοῖς ἀλλοῖς murem urbanum μὺν ἀστειὼν
 ἀπεχεσθαι praestabat ergo εἰ παριχὴν οὖν
 [4rb] et scire leonem καὶ ἐδῆνε ληόντα αὐτῷ
 ab homine infrenari ὑπὸ ἀνθρώπου αεπυλᾶρι εὐωχεῖσθαι
 χαλινυσθαι quae in rure erant τὰ ἐν ἀγρῷ ἦντο [4va]
 15 ne malus μὴ κακός ficus et uuas⁵⁾ σὺκκος καὶ σταφύλης 46
 et indomitus καὶ ἀδαμαστός et cetera pomorum καὶ λυπα τῶν
 sepe ergo πολλάκις οὖν αἰωρῶν
 artis ratio τέχνες λόγος ad ille multam eius ὁ δὲ αὐτός
 currit in eos τρέχει εἰς αὐτούς πολὺ λυτοὶ
 20 alii autem corrigunt³⁾ ἀλλοὶ δὲ paupertatem reprehendebat τὴν
 διορθοῦσιν πηνίαν κατεγίνωσκον
 longius μακροτέρων iubebatque in posterum ἐκῆλευσεν 50
 libros intuentes βιβλιοῖς⁴⁾ ἡγορῶντες τε τε ὑστῆρα
 naturae ingenium φύσεως εὐφυΐαν ad se uenire πρὸς ἑαυτὸν ἐλθῆν
 Hiemis tempore χεῖμωνος χρόνῳ at ille καὶ ἐκεῖνος
 25 frumentum ex cauerna trahens in diuitis cellarium εἰπαυείου τα-
 σίτον ἐκ μύχου κύρον μιον
 siccat formica ἡψυχε μυρμηξ inducto eo εἰσαγαγὼν αὐτῷ
 quod aestate congesserat ὁ θεροῦ prestabat epulari παρείχεν εἰωχεῖσθαι 55
 cησπρεῖκει hanc quidem ταύτην μὴν
 cicada ergo eam τέττιξ δὴ αὐτὴν carnis copiam κρεῶν ἡκτηνίαν
 rogabat esuriens ἰκετήρην λιμωτικῶν piscium quoque ἰχθύων πρὸς δὲ μὴν
 30 dare sibi aliquid δοῦνε αὐτὴ τι ποτε insuper et placentarum ἐτι καὶ
 de cibo ut uiuat τες τροφῆος ποσὶ ζωσῇ πλάκων

1) u ex i corr. m. 2 || 2) uinctum corr. m. 2 || 3) o ex u corr. || 4) u ex i
 corr. m. 2 || 5) uuas pro ouas corr. m. 1 vel 2 ||

dumque in his sunt εν ω δη προς	ex eo enim εκ τουτου γαρ	
toutous ησαν	consenserunt συνκατενευσαν	20
superuenit cellararia η ταμουχος	peritum ημπειρον	
επιερδεται	et adsumptus και παρειληπτης	
et eos timor και τους δη φοβος	ex responsis εξ αποφθεγματωс	
et fuga comprehendit και φυγε κα-	ista dicere ταυτα ληγειν	
ταλαμβανει	lex enim νομος γαρ	25
5 et siluester ad urbanam και οροιρηος	cetere epartes iuste τα λοιπα μερη	
προς ακτιον	του δικαιου	
tu quidem inquit cu μεν εφη	appellantur προσαγορευονται	
his fruire dilitiis ταυτης απολαυε	regulas enim τους γακανονας	
τις τροφης	ex sequenti mihi απεξιοντι μο	
	ad ea studia προς ταυτα τα μαθη-	30
Iuris ciuilis δικαου πολιτικου	ματα	
ut quid appositiciu εις τι εντηθη-	necessarium αναγκαιον	
μενον	ante omnia scire προ ποντων	
10 appellatur προσαγορευεται	ειδεναι	
ex pluribus partibus ηκ πλιονοις	nec enim unius sunt ουδε γαρ	
μηροις	μιας ειςιν	
constat ciueστηκηι	conditionis ¹⁾ αιρεστωс	
sed constitutiones αλλα διαταξις	sed uariae αλλα ποικιλης	35
imperatorias αυτοκρατορικη	quae singula ακινα εκαστα	
15 similiter honorandum ομοιωс τι-	pertinentia ανηκοντα	
μηταιον	ad hanc προς ταυτην	
quod est ιλιοεστιν	narratione την εξεγησιν	
et pretoris edictum και στρατηγου	referenda sunt ανενηκτατα ειςιν	40
διαδαγμα	in ordine omnes enim ην ταξι	
similiter uel proconsolis ομοιωс και	παντης γαρ	
ανθυπατου	aut ingenui sunt η ευγενης ησιν	

1) is *pro* es corr. m 1, ut videtur ||

8. Δικαιου α (= cod. Scal. 61) || 9. appositum α | ει τι εντεθειμένον in marg. corr. α || 11. εκ πλεόνων μερών α || 12. post constat asteriscus est in α | συνεστήκει α || 13. διάταξιν in marg. corr. α || 14. imperatoris α | αυτοκρατορικὴν in marg. corr. α || 15. τιμητέον α || 16. quid α | ιλιο α. αὐτῷ in marg. corr. α || 17. praetoris α | δια διάταγμα (prius δια deletum) α || 18. proconsulis * α || 21. 22. ἔμπειρον και παρειληπτης in textu α. ἔμπειρος και παραληπτὸς in marg. corr. α || 21. post peritum habet * Pithoeus || 23. ἐξ ἀποφθέγματος α || 24. λέγειν α || 26. caeterae partes iustae α | iusti Pithoeus || 27. post appellantur asteriscus est in α || 28. τοὺς γὰρ κανόνας α || 29. ἐπεξιόντι in marg. corr. α | μοι α || 30. πρὸς ταῦτά μαθήματα α || 31. ἐφάνη post ἀναγκαιον inserendum adscr. in marg. α || 32. post scire asteriscus est in α || 34. αἰρέτωс α || 39. narrationem α | τὴν ἐξήγησιν α || 40. ἀνηνεκτατα in textu α. ἀνενεκτά in marg. corr. α || 41. ἐν τάξει. Πάντες γὰρ α || 42. ἢ εὐγενεὶς εἰςιν α ||

aut liberti η απεληυθηροι	testimonio, καταδιαθήκη,	
sed ut magis αλλα ινα μαλλον	uel in censu : η έν αποτιμνήςει ⁸⁾	
possint singula δυνανται εκαστα	et ciuitas καί πόλις	
declarari δειασαφηθηναι	Romana ρωμαίων	
5 melius uidetur βελτιου βληπεται	competit συνάγεται τοίς ⁹⁾	35
incipere αρχειν	manumissis ηλευθερωμένοις,	
a libertis απεληυθερων	quae appellatur ητις προσαγορεύεται	
[92 ^a .93 ^r] [de Latinis περι ρωμαίων	legitima νόμιμος	
scribere ne γράφειν, μη	libertas * έλευθερία.	
10 saepius eadem διατελών έαυτα ¹⁾	Hi autem, ούτοι δη	40
interpretari . * ερμονευμα ²⁾	qui domini οί δεσπότου	
Primum ergo Πρώτον ούκούν	uoluntate in θελήσει έν	
uideamus δρώσωμεν ³⁾	libertate erant, έλευθερία ησαν,	
quale est quod ποιόν έστι το ⁴⁾	manebant serui: έμενον δοϋλοι.	
15 dicturus eis, λέγεται αύτοίς,	et manumissores καί οί έλευθερη-	45
qui inter οί ⁵⁾ μεταξύ	ται ¹⁰⁾	
amicos ueteres φίλους παλαιούς	audebant έτόλμουν	
manumittebantur, ηλευθερουντο,	in seruitutem εις δουλειαν	
non esse μη είναι	denuo eos πάλιν αύτους	
20 liberos : sed έλευθέρους πάλαι, αλλά	per uim ducere . κατά βίαν άγειν.	
domini του ⁶⁾ δεσπότου	Interueniebat Παρεγείνετο	50
uoluntate βουλεύματος	praetor, et ό στρατηγός,	
in libertate έν έλευθερία	non permittebat καί ούκ άφήκει ¹¹⁾	
morari, et διατρίβειν ⁷⁾	manumissum έλευθερώμενον ¹²⁾	
25 tantum seruiendi μόνον δουλικού	seruire . Omnia δουλεύειν . παντα	
metu dimitti * φόβου άπολύεσθαι.	tamen tanquam μέντοι, καθώς	55
enim * πρότερον	seruus δοϋλος	
antea una γάρ μία	adquirebat προσεπόριζεν	
libertas erat έλευθερία γίνεται	manumissori έλευθερωκότι ¹³⁾	
30 uindicta, uel εκ προσαγωγής, η	uel siquid η ει τι	

1) τα αυτα *margo* || 2) έρμηνεύοιμι *margo* || 3) όρίσωμεν *margo* || 4) δ, τι *margo* || 5) *emendatio* ούς *eodem atramento deleta in margine* || 6) εκ *add. ante το* || 7) καί *add. in margine* || 8) αποτιμήσει *alio atramento in margine* || 9) *melius, αύτοίς margo* || 10) έλευθερωται *margo* || 11) η *ex ei corr.* || 12) ηλευθερωμένον *margo* || 13) ηλευθερωκότι *margo* ||

1. *post liberti asteriscus est in a* | η απελευθέροι *a* || 2. άλλ' ινα *a* || 3. *singulae a* | δύναιτο *a* || 4. διασαφηθηναι *a* | 5. βέλτιον *a* | βλεπεται *a* || 7. απελευθερων *ex ap'* | 8. απελευθέρων *in textu corr. a* | *post libertis asteriscus est in a* | *ab hoc loco deficit cod. Paris. : quae secuntur, dedi ex cod. Scalig. 61* || 15. *dicitur eos Pithoeus* || 26. *asteriscum om. Pith.* || 27. 28. *antea enim una Pith.* || 31. 32. *κατά διαθήκην η έν αποτιμήσει mg. Pith.* || 39. *asteriscum om. Pith.* ||

- stipulabatur, ἐπερωτάτο,
 uel si per ἢ κατὰ
 scripturam γραφὴν
 acceperat . εἰλήφει,
 5 uel ex quacunque ἢ ἐξ οἷας δῆποτε
 caussa alia αἰτίας ἄλλης
 adquisierat, προσεκέκτητο,
 domini hoc δεσπότης τοῦτο
 faciebat : ἐγίνετο.
 10 hoc est * τοῦτ' ἔστιν
 manumissi ἡλευθερωμένοι
 ad patronum πρὸς τὸν
 pertinebant ἀνήκειν.¹⁾
 [93^a.94^r] Sed nunc ἀλλὰ νῦν
 15 habent propriam ἔχουσιν ἰδίαν
 libertatem, ἐλευθερίαν
 qui inter amicos οἱ εἰς τοὺς φίλους
 manumittuntur : ἡλευθερώνονται.
 et fiunt καὶ γίνονται
 20 Latini λατίνοι
 Iuniani : ἰουνιανοί,
 quoniam lex ἐπειδὴ νόμος
 Iunia, quae ἰούνιος, δεσπότης
 libertatem τὴν ἐλευθερίαν
 25 iis dedit, αὐτοῖς ἔδωκεν,
 exaequauit ἐξίωζεν²⁾ αὐτοῦς
 Latinis λατίνοις
 colonariis, κολοναρίοις,
 qui tunc erant οἱ τότε ἦσαν
 30 ciues Romanorum, πολῖται ῥωμαίων,
 et nomen suum καὶ ὄνομα ἴδιον
 in ciuitatem εἰς τὴν πόλιν
 dederant * δεδώκειαν.
 in his qui ἐν τούτοις, οἱ
 inter amicos μεταξύ φίλων 35
 manumittuntur,³⁾ ἡλευθεροῦνται,⁴⁾
 uoluntas domini θέλησις δεσπότης⁵⁾
 spectatur * σκοπεῖται,
 qui iubet eos δεσπότης⁶⁾ κελεύει τούτους
 fieri Latinos, γενέσθαι λατίνους, 40
 quos dominos οὓς ὁ δεσπότης
 liberos esse ἐλευθέρους εἶναι
 uoluit . ἠθέλησεν.
 Hoc tamen τοῦτο δὲ
 cum ita habeant, οὕτως ἔχοντες 45
 debent promissum⁷⁾ ὀφείλουσιν, εἰ
 τὴν προαίρεσιν
 manumittentes ἐλευθεροῦντος
 habere . ἔχειν .⁸⁾ ὁ δεσπότης;
 unde si per uim ὅθεν εἰ κατὰ βίαν
 dominus coactus ἀναγκασθεὶς 50
 uerbi gratia λόγου χάριν
 ab aliquo, ὑπό τινος,
 uel ab υπομοχοῦ ἢ ὑπό τινος
 ἐκάστος
 hominum ἄνθρωπων
 manumiserit, ἐλευθερώσῃ, 55
 non ueniet οὐκ ἔρχεται
 seruus δοῦλος
 ad libertatem : πρὸς τὴν ἐλευθερίαν.
 quia non ἐπεὶ οὐ
 intelligitur νοεῖται 60
 uoluisse, ἠθελῆναι⁹⁾
 qui coactus ὁ ἀναγκασθεὶς

1) *postea ἀνήκειν corr. est ex ἀνέκειν* || 2) *ἐξίωζεν margo* || 3) *manumittuntur in ipso textu ante corr.* || 4) *ἐλευθεροῦνται mg.* || 5) *emendatio τοῦ νόμου alio atramento deleta, mg* || 6) *emendatio νόμος alio atramento deleta, mg.* || 7) *per supra pro inter scribendum additum* || 8) *εἶχεν mg.* || 9) *ἠθελῆκεναι mg.*

6. causa *Pith.* || 7. adquisierat *Pith.* || 9. asteriscum habet post faciebat *Pith.*, post est om. || 25. eis dedit *Pith.* || 26. exaequauit eos *Pith.* || 33. asteriscum om. *Pith.* || 39. quae *Pith.* || 41. dominus *Pith.* || 44. δὴ om. *Pith.* || 46. debet *Pith.* || 47. manumittentis *Pith.* || 48. habere dominus *Pith.* || 50. dominus om. *Pith.*

- manumissit * . ἐλευθέρωσιν.¹⁾
 Similiter ut ὁμοίως ἵνα
 possit habere δυνηθῇ ἔχειν
 libertatem, ἐλευθερίαν
 5 talis esse debet, τοιοῦτος εἶναι
 ὀφείλει,
 ut praeceptor²⁾ eius, ἵνα ὁ στρατη-
 γός αὐτοῦ, *
 uel proconsule * εἴτη³⁾ ἀνθύπατος *
 ad alium πρὸς ἄλλον
 pertinere . ἀνήκειν
 10 non potest ἥτοι οὐ δύναται
 uindicta ἐκ προσαγωγῆς
 manumittere * ἐλευθερῶσαι
 obstante ἐπισκευοῦς⁴⁾ *
 usufructu χρησιγυνοῦ⁵⁾
 15 etsi καὶ εἰ
 manumiserit ἐλευθερώσῃ
 eum uindicta, τοῦτον ἐκ προσαγωγῆς
 faciet seruum ποιῆσειν⁶⁾ δοῦλον
 sine domino, ἄνευ δεσπότου.
 20 sed Latinum . ἀλλὰ λατίνον
 Peregrinus ξένος
 manumittens ἐλευθερῶν
 seruum non potest δοῦλον οὐ δύ-
 νатаι
 Latinum facere . ῥωμαϊκὸν ποιῆσαι.
 25 quoniam ἐπειδὴ
 lex Iunia, νόμος ἰούνιος
 quae Latinorum ὀλα⁷⁾ ῥωμαϊκὸν
 genus induxit, γένος εἰσήγαγεν
 non pertinet οὐκ ἀνήκεν
 30 ad peregrinos, πρὸς ξένους,
 sicut et κωσως⁸⁾
- octavianus ὀκταουιανὸς
 probat . δοκιμάζει.
 praetor non ὁ στρατηγός οὐκ
 permittit ἔασει
 35 manumissum ἡλευθερωθέντα
 seruire, nisi aliter δουλεύειν, εἰ μὴ
 ἄλλως
 lege peregrina νόμῳ ἐλλήνων
 confirmatum fuerit . στερεῶ εγεγο-
 νου.⁹⁾
 Minor uiginti annorum Νεώτερος 40
 εἴκοσι ἐτῶν
 manumittere ἐλευθερῶσαι
 nec uindicta potest, οὔτε ἐκ προσ-
 αγωγῆς,
 nec testamento : οὐδὲ διαθήκῃ,
 itaque nec Latinum οὐδὲ ἄρα γὰρ
 ῥωμαϊστὴν¹⁰⁾
 facere potest . ποιῆσαι δύναται. 45
 Tantum autem Μόνον δὲ
 apud concilium ἐπὶ συμβούλιον
 potest manumittere δύναται ἐλευ-
 θερῶσαι
 seruum δοῦλον ἴδιον
 caussa probata . αἰτίας δοκιμασθείσης. 50
 Hic autem, qui οὗτος δὴ ο¹¹⁾
 manumittitur, ἡλευθέρωται,
 quocunque ὅσων
 sit annorum, ἂν εἴη ἐπῶν¹²⁾
 55 Latinus fit : λατίνος γίνεται.
 et solum ei hoc καὶ μόνον αὐτῷ
 τούτῳ
 procedit libertas, προχωρεῖ ἐλευ-
 θερία,

1) ἐλευθερῶσαι *margo* || 2) praetor *margo* || 3) ἥτοι *margo* || 4) ἐπισκίαζούσης *margo* || 5) χρήσεως καρποῦ *margo* || 6) ποιῆσει *margo* || 7) δς *margo* || 7) pro caesar alio atramento deleta scr. ὡς ὁ in *margine* || 9) στερεὸν ἐγεγόνει *margo* || 10) ῥω-
 μαϊστὴν pro γὰρ ῥωμ. *margo* || 11) δς *margo* || 12) ἐτῶν *margo* ||

1. manumissit *Pith.* | asteriscum om. *Pith.* || 6. praetor *Pith.* || 12. 13. asteriscos om. *Pith.* || 19. domino * *Pith.* || 47. consilium *Pith.* || 49. seruum suum *Pith.* || 50. causa *Pith.* ||

ut iterum ἵνα ἐκ δευτέρου manumitti ἐλευθερωθῆναι possint ¹⁾ , et δυνηθῇ, καὶ cuius Romanus πολίτης ῥωμαῖος 5 fieri . Mulier γενέσθαι . Γυνή ²⁾ sine tutoris χωρὶς ἐπιτρόπου [94 ⁿ .95 ^r] auctoritate, nisi αὐθεντίας . εἰ μὴ liberum ius τέκνων δίκαιον habeat . * ἔχει:	in quo peragitur ἐν ᾧ ἀπαρτίζεται libertas . ἐλευθερία. Tunc enim peragi τότε γὰρ ἀπαρ- τίζεσθαι intelligitur, νοεῖται, 35 quando seruus ὅτε δοῦλος cognouerit ἐπιγνώ dominae uoluntatem . τῆς δεσποίνης θέλῃσιν Sed Neratius ἀλλὰ Νηράτιος proclus ⁵⁾ Πρόκλος 40 probat libertatem δοκιμάζει ἐλευθε- ρίαν seruo competere . δούλῳ περιγίνε- σθαι. Sufficere enim, ἀρκεῖσθαι γὰρ, quando epistola ὅτε ἡ ἐπιστολή scribitur . γράφεται 45 adhiberi παραλαμβάνεσθαι auctoritatem αὐθεντίαν tutoris, ἐπιτρόπου, cuius sententia, οὗ γνώμη et constitutione καὶ διατάζει 50 imperatoria αὐτοκρατορικῇ confirmatum est . ἰχυροποιηται. ⁶⁾ Seruum δοῦλον pignerī datum ἐν ⁷⁾ ὑποθήκην δι- δόμενον ciuem Romanum πολίτην ῥωμαῖον 55 debitor facere ποιῆσαι οφειλητης ⁸⁾ non potest, οὐ δύναται nisi ⁹⁾ si soluendum ἐκτὸς εἰ μὴ οὐ non sit . ¹⁰⁾ πρὸς ἀπόδοσιν. Obstat enim Ἐπικτοτεῖ γὰρ 60
manumittere . ἐλευθερώσαι. Vnde si mulier ὅθεν εἰ γυνή 15 absens liberum ἀπουσα ἐλεύθερον esse iusserit, εἶναι κελεύει, quae ius liberorum ἥτις δίκαιον τέκνον ³⁾ non habet, μὴ ἔχει, quaesitum est, ἐζητήται, 20 si tutores eius εἰ ἐπιτρόπου αὐτῆς ⁴⁾ auctoritatem αὐθεντίαν commodent ἐπιχωροῦντος eo tempore, τούτῳ τῷ χρόνῳ, quo epistola ᾧ ἡ ἐπιστολή 25 scribitur seruo γράφεται δούλῳ a domina * ἀπὸ τῆς δεσποίνης Iulianus negat . Ιουλιανὸς ἀρνεῖται. Existimat enim ὑπολαμβάνει γὰρ eo tempore τούτῳ τῷ χρόνῳ 30 debere auctoritatem οφείλειν αὐθεν- τίαν praestare, παρέχεσθαι,	

1) possit *margo* || 2) iteratione scilicet *ulp. inst. tit. 3. adscr. in margine* ||

3) τέκνων *margo* || 4) αὐτῇ *margo* || 5) *Priscus margo* || 6) ἰχυροποιῆται *margo* ||

7) εἰς *margo* || 8) ὠφειλέτης *margo* || 9) *post nisi deletum est solue in textu* || 10) *Vlp.*

l. 24 § siquis secus. *D. de fideicom. lib. Paul. l. 3. D. de manumiss. margo* ||

3. possit *Pith.* || 8. liberorum *Pith.* || 10. Tunc *Pith.* || 24. epistula *Pith.* ||
44. epistula *Pith.* || 52. confirmata *Pith.* || 56. facere debitor *Pith.* || 58. soluendo *Pith.* ||

- libertati lex ἐλευθερίᾳ νόμος
 Aelia Sentia, Αἴλιος Σήντιος
 quae uetat αἰς¹⁾ κωλύει
 seruum δοῦλον
 5 foeneratorum²⁾ δανειστών
 caussa ἔνεκα
 manumissum ἡλευθερωμένον
 ciuem Ro. fieri: πολίτην ῥωμαῖον
 γενέσθαι,
 sed Latinum *. ἀλλὰ ῥωμαϊκόν.
 10 et qui in censum καπινισχ³⁾ ἀπο-
 τιννῆσει
 manumittuntur, ἐλευθεροῦνται,⁴⁾
 si triginta annos εἰ τριάκοντα ἔτη
 habeat, ciuitate ἔχοι, πόλιν
 Romana pascitur.⁵⁾ ῥωμαίων κτᾶται.
 15 Census tamen τίμησις μέντοι
 Romae agi solet. ἐπὶ ῥώμῃς αἰθηαῖς⁶⁾
 εἴωθεν.
 In census autem τίμησις μέντοι
 lustrum conditur. καθαρυῶ κτίζεται.
 Est autem lustrum ἔστιν δὲ ὁ
 καθαυρὸς
 20 quinquennale tempus, πενταετηρικὸς
 χρόνος,
 quorum⁷⁾ lustratur. ψ ῥώμῃ καθαίρε-
 ται.
 Sed debet hic seruus ἀλλὰ ὀφείλει
 οὗτος ὁ δοῦλος
 ex iure quiritium ἐκ δικαίου κυριας⁸⁾
 manumittentis ἐλευθεροῦντος⁹⁾
 25 esse, ut ciuis Romanus εἶναι, ἵνα
 πολίτης ῥωμαῖος
 fieri possit. γίνεσθαι δυνηθῇ.
 Magna tamen dissensio μεγάλη
 μέντοι ἀμφισβήτησις
 inter prudentes, ἐν τοῖς φρονίμοις
 utrum eo tempore ἵνα ῥωμῶ¹⁰⁾
 χρόνῳ
 uires accipiant δυνάμεις λαμβάνουσιν 30
 omnia, in quo census πάντα ἐν ψ
 τίμησις
 in¹¹⁾ eo tempore ἐν ἐκείνῳ τῷ
 χρόνῳ
 in quo lustrum ἐν ψ ὁ καθαυρὸς
 conditur. existimat κτίζεται. ὑπο-
 λαμβάνουσιν
 enim censum descendere γὰρ ἀπο- 35
 τίμησιν καταβῆναι
 ad diem lustrī, ἐπὶ ἡμέραν τοῦ
 καθαυροῦ,
 non lustrum decurrere οὐχὶ τὸν
 καθαυρὸν κατατρέχειν
 ad diem census. ἐπὶ ἡμέραν τῆς
 διατιμήσεως.
 propterea quaesitum est, διὰ τοῦτο
 ἐζητήται,
 quia omnia ἐπειδὴ πάντα 40
 censu aguntur: τῇ ἀποτιμήσει πρά-
 κονται
 lustrum confirmantur. τῷ καθαρυῶ
 ἰσχυροποιῶνται.
 Sed in ciuitate ἀλλὰ ἐν τῇ πόλει
 Romana tantum ῥωμαίων μόνον
 census agi ἀποτίμησιν ἄγεσθαι 45
 declaratum est. δεδῆλωται.

1) δὲ margo || 2) F. C. eodem atramento supra scr. || 3) καὶ δὲ τις margo ||
 4) ἐλευθεροῦται margo || 5) potitur margo || 6) ἄγεσθαι margo || 7) quo Roma
 margo || 8) ἐκ δικαιοκυρίας margo || 9) ἐλευθεροῦμενος margo || 10) ἐν τῇ ῥώμῃ, ψ
 pro ἵνα ῥωμῶ margo || 11) a eodem atramento suprascr., ut an legeretur ||

5. δανιστών δίκαι F. C. id est fraudandorum creditorum Pith. in marg ||
 6. causa Pith. || 9. asteriscum om. Pith. || 11. manumittitur Pith. || 17. 18. in om.
 Pith. | τίμησις δὴ καθαυρωτίζεται mg. Pith. || 21. quo Roma Pith. | καθαρεῖται mg.
 Pith. || 29. utro meo Pith. || 32. an Pith. || 34. existimant Pith. || 35. descendere
 Pith. || 39. est * Pith. ||

In prouinciis ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις professionibus ἀπογραφαῖς
autem magis μᾶλλον utuntur . χρῶνται.

Ἐγένετο νόμος τις τοιούτου τρό- ἀλέκτορος ἁσεβῶν ζώων ἁσεβῆς
που πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅπως ὅστις ἄνθρωπος. καὶ ἐπὶ ἀμάξης ἐξευγμέ-
πατροκτόνιον πεποιήκει δημοσίως νης μελανοῖς βουσὶν κατενεχθῇ εἰς
εἰς μολγὸν πεμφθεὶς συνραφῇ μετὰ θάλασσαν, καὶ ῥιφθῇ εἰς βαθύ.]
ἐχίδνης, καὶ κυνὸς καὶ πιθήκου, καὶ

COLLOQVIVM HARLEIANVM

(Cod. Harl. 5642 saec. X)

[29 ^r] περιμηλιας de sermone	ανατροφεν consuetudinem	
καθημερινες cotidiano	ποεσειας facias	30
υεπροσφιλτατε fili amantissime	ουδεν γαρ nihil enim	
καταδεξε percipe	ουτος ita	
5 τους εμους meis	αναγκαιον necessarium	
λογους sermones	ειναι esse	
μαγιστον maximum	ιμεταμαθεματα ¹⁾ nisi studia	35
σερδος estivum lucrum est	εανδετιςσχοι si quis autem tibi	
τουπατρος patrem	ενοχλεσαι molestatur	
10 ακουειν audire	μενικον indica	
ορθρισεουν manica ergo	τοδιδασκαλο praeceptorum	
προ παντων ante omnia	γραφε scribe	40
εντικολε in scolam	αγναγνοσε lege	
διανφανεντος inlucescente	ψεφικον computa	
15 του ουρανου celo	προσελικιαιν ad etatem	
ενδιε uestite	τενακμαζουσαν uigentem	
υποδεσεσε calciate	ελθεσ peruenias	45
τενοψυν faciem	και εμπιρος et peritus	
και υπαγε et uade	και δοκιμος et probus	
20 πρωτον primum	προς ταυτα ad hec	
προστον ρομαιον apud latinum	περ puer	
παραγραφεα apud scriptorem	αποκρινου responde	50
παρα γραμματικα apud grammaticum	πατηρ pater	
παρα ρεθορα apud oratorem	τιμιότε carissime	
25 αποσανδινεθεσ ut possis	κατεδεξε percipe	[29 ^v]
ανθρωπον ινε hmo esse	τους εμους meos	
και ορα et uide	ομηλιας sermones	55
μητινα ne quam	εκουσα παντα audiui omnia	

1) ατα sup. scr. pro ε ||